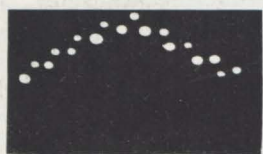

UFO-RAPPORT

Sverige 06.05.71

USA 30.08.51

Spanien 10.06.67

Trinidad 21.12.58

Tchad 30.06.73

Chile 17.05.68

NUMMER 4

ÅRGÅNG 3

15 NOV. 1975

UFO- RAPPORT

är en informations- och
medlemstidning utgiven av
SUFORC - Swedish UFO
Research Center

Nummer 4 1975
Årgång 3

INNEHÅLL

Redaktionellt.....	2
Liv i universum.....	3
Bermudatriangeln Borgny Tingstedt.....	8
UFO-Nytt USA.....	10
UFO-Nytt Canada.....	12
Humanoid fotograferad el- ler...?.....	14
Rapportöversikt.....	18
BOKNYTT: "Flygandetefat"...vad sä- ger vetenskapen (Sven Magnusson).....	24

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE: Borgny
Tingstedt
ADRESS: Sturegatan 32 A, 571 00 NÄSSJÖ
TELEFON: 0380-73797

ÅRSPRENUMERATION: kr 24:- (4 nr)
postgiro 88 31 76 - 0
ANNONSPRISER: Småannonser 80 öre/mm
Kvartssida kr 65:-
Halvsida kr 120:-
Helsida kr 200:-

COPYRIGHT: Allt eftertryck utan tillstånd från
utgivaren förbjudet.

Redaktionellt

Så gick det då inte längre att hålla samma låga prenumerationsavgift. Trots en 80 % ökning av prenumerationsantalet mot 1973, gick tidningen i år med över 3000:- kr i förlust, och på sådana grunder går ju ej att fortsätta.

Prenumerationsavgiften blir därför från och med 1976 24:- kr för helår, vilket dock är något billigare än andra svenska och nordiska tidskrifter. Denna summa är framräknad så att den inte ska behöva höjas på många år om inte ni prenumeranter sviker oss helt.

Att ge ut en tidning medför en hel del mer utgifter än bara tryckning och porto. Det innebär att prenumerera på svenska pressklipp för att hålla sig aktuell, att utbyta pressklipp med organisationer i Danmark och USA, att prenumerera på utländska tidskrifter, att hålla sig aktuell med nyutkomna böcker och att bedriva samarbete med diverse organisationer. Allt detta plus en hel del löpande kostnader kostar betydligt mer än vad man kan tro. Vore det bara att trycka och ge ut en tidning skulle detta kunna göras för cirka 2:50 numret, men materialanskaffning kostar minst lika mycket till.

Vi hoppas dock att denna ökning inte ska medföra att vi förlorar några av våra äldre prenumeranter. Kvalitetsmässigt hoppas vi att tidningen blivit bättre vad beträffar tryck och innehåll det senaste halvåret och om vi ska kunna hålla samma standard i fortsätt-

forts. sid 23

LIV I UNIVERSUM

Finns det något liv ute i det stora okända? Ställs frågan till en UFO-intresserad, finns det knappast något tvivel om svaret, då de flesta med detta intresse är eniga om, att något eller några måste ha konstruerat dessa okända farkoster, som vittnen gång på gång rapporterar om att de sett i vår atmosfär. Att föremålen skulle härstamma från vår egen civilisation - vilket emellanåt skylles på bortglömda nazistiska vetenskapsmän i Sydamerika eller på någon av nutidens supermakter - tror inte många på idag. Teorier härom rasade dock häftigt i vissa kretsar, men dessa föremåls fabelliknande egenskaper i jämförelse med vad vi 1975 kan prestera, förslår inte när man talar om vad vi hade för 15 år sedan, då först dessa teorier dök upp.

Jag kan inte tro att jag vågar mig för långt ut med att påstå, att så gott som alla UFO-loger anser att det eller de som står bakom de flygande tefaten vara något utifrån kosmos. Detta påstående begränsar dock på intet sätt gätans lösning utan kan sägas omfatta både något som kommer från rymden, från en annan dimension, från en annan rumtid och för den som så önskar från en parapsykologisk sfär. I fortsättningen vill jag nog påstå att de intelligenta varelser som förorsakar de flygande föremålen har sina hem på ett eller annat ställe i världsrymden - alltså är representanter för liv i universum.

När det tidigare talades om möjligheterna för liv i rymden, var detta underförstått som, "enkla liv"-mycket enkla livsformer som t. ex. bakterier, lägre former av växtliv såsom lav eller liknande uttryck för liv. Det är egentligen ett mycket stort steg från den uppfattningen av liv fram till UFO-logernas meningar om samma ämne, nämligen liv i form av intelligenta varelser, på samma eller högre utvecklingsnivå i förhållande till oss.

Det senaste halva årtiondet har emellertid ändrat på ovanstående förhållande. Under denna tidsrymd har det skett ett kollosalt uppsving inom den forskningsgren som sysslar med möjligheter för liv i rymden - den s.k. exobiologin, ett ord som endast betyder läran om livsprocesser utanför vår egen lilla planet. Spekulationer om andra möjliga civilisationer i världsrymden har blivit vetenskap.

Så långt allting gott! Det råder emellertid långt ifrån enighet bland exobiologer om möjligheterna och sannolikheten för, att det på ett eller annat ställe därute skulle finnas intelligenta varelser, och diskussionen blir inte mindre häftig, när möjligheterna för en eventuell kontakt mellan hypotetiska civilisationer och jordens civilisation kommer på tal.

På den ena sidan står de optimistiska exobiologerna, som söker efter signaler från "de andra" - på den andra sidan står de pessemistiska exobiologerna som menar, att det är slöseri med tid att lyssna, ty sannolikheten för en annan högt utvecklad civilisation är allt för liten. Och slutligen mitt i det hela finns en grupp, som menar att chanserna är rätt stora att det finns varelser i andra högt utvecklade samhällen, men att dessa i gengäld måste räknas som liknöjda och helt enkelt inte är intresserade av att komma i kontakt med oss.

Men låt oss härefter ett kort ögonblick se på, vilka vilkor som måste uppfyllas, för att liv ska ha en någorlunda chans att kunna uppstå och utvecklas någon annanstans i universum. Finns det något som talar för, att dessa betingelser skulle kunna vara uppfyllda någon annanstans?

FRÅN EN ASTRONOMISK SYNVINKEL:

En av de första betingelser som måste uppfyllas, för att liv efter jordisk mätstock ska kunna uppstå, är att det finns

planeter i storlek med och med temperaturförhållanden som Jordens, eller åtminstone inte mycket avvikande härifrån. Är planeten för stor och tung kommer de större tyngdkrafterna att göra det svårt för komplicerade organismer och är planeten för liten, kan det uppstå problem med att hålla kvar en atmosfär, på grund av den svagare tyngdkraften. Härmed dock inte sagt att man inte kan föreställa sig planeter, som är mycket små och mycket tunga (vilket förstärker tyngdkraften till "normalt") och större, mera "lösa" planeter (vilket försvagar tyngdkraften till "normalt"). Till slut ska det på planeten

finnas tillräckligt många olika kolväteföreningar till att bygga upp eventuella organismer. (Det ska dock till sist tilläggas, att man härmed helt bortsett från den möjligheten, att en organism skulle kunna vara uppbyggd av ett annat grundämne än kol - varför inte t.ex. kisel eller svavel som utgångsmaterial under andra fysikaliska betingelser??).

Planetens ska därefter kretsa kring en viss typs stjärna. Stjärnan skall under en tillräckligt lång tidsrymd befinna sig i en stabil fas. Är den för stor, aktiv eller varm utsänder den för mycket energi, så att eventuella

omkretsande planeter blir glödande och avsvedda. Är stjärnan för liten och svag är energitvecklingen för liten för att ge några livsbetingelser på systemets planeter. Den genomgående betingelsen en planet måste uppfylla för att kunna rymma liv är - varken för lite eller för mycket av det ena eller det andra, den gyllene medelvägen!

Astronomen Su-Shu Huang har räknat sig fram till, att endast omkring 5 procent av alla stjärnor kan uppfylla de betingelser, som man måste ställa som krav på en stjärna, om den ska kunna ge livsmöjligheter på någon av sina omkretsande planeter. Om stjärnan kan uppfylla dessa betingelser är det en chans - men bara också en chans - för att liv ska kunna utvecklas i gällande solsystem. Den avgörande frågan är därför, om sådana system finns.

Frågan är svår att besvara, då det är omöjligt att direkt observera en planet, som kretsar kring en utvald stjärna. Att påvisa en sådan planet kan bara ske indirekt. En planet i omlopp kring en stjärna inverkar på stjärnans rörelse i förhållande till den övriga stjärnbakgrunden och i förhållande till oss. De sedvanliga stjärnrörelserna är rätta linjer, men då och då kan man finna stjärnor, vars banor inte är så regelmässiga - de slingrar sig något under sin rörelse. Detta skylls på att stjärnan omcirkuleras att ett icke synligt föremål, som via sin tyngdkraft "drar" i stjärnan och därmed rubbar den lite ur sin bana. En rad astronomer har på detta sätt försökt finna omkretsande, osynliga föremål som är så små att de kan betraktas som planeter. Att påvisa denna "slingring" är emellertid ytterst svårt och kräver användande av mycket avancerade instrument.

Några avgörande bevis för existensen av sådana planeter har ännu inte framkommit, så frågan om dessa planeters existens står ännu öppen. De finns där utan tvivel, frågan är bara var - vid vilka stjärnor.

Som tidigare nämnts är också före-

komsten av kolväteföreningar rätt så väsentlig på det hypotetiska planet, åtminstone när det gäller liv av jordisk typ som ska kunna uppstå. Kolväteföreningar är helt enkelt alpha och omega vid uppbyggnaden av det liv vi känner till, från den enklaste virus till den komplicerade människan.

FRÅN EN KEMISK SYNVINKEL:

Den stora tomma rymden mellan stjärnorna är i realiteten inte så tom ändå. Mellan stjärnorna finns ohyggligt stora moln av stoft och olika gaser. Astronomerna har länge undersökt dessa molns sammansättning med hjälp av molnens utstrålning och uppsugning av elektromagnetiska vågor, vågor med våglängder fördelade över ett stort område och däribland t.ex. synligt ljus. Genom att kartlägga vilka våglängder som utsändes och vilka som absorberas kan man få reda på vilka kemiska föreningar, molekyler och atomer som finns i molnen.

De senaste årens undersökningar har avslöjat, att det i dessa moln faktiskt finns rätt sammansatta, organiska molekyler, dvs kolväteföreningar, och bland dessa finns en del, som spelar en väsentlig roll i förbindelse med liv. Bland de påvisade molekylerna finns bl.a. CH, CN, och OH och molekylerna NH₃ (ammoniak), H₂O (vatten), CH₃OH (metanol el. träsprit), CHOOH (myrsyra) och NH₂CHO (formamid, släkt med formalin).

Dessa molekyler är uppbyggda under mycket ogynnsamma förhållanden kemiskt sett, nämligen lågt tryck och låg temperatur, och skapelsen måste därför ha skett mycket långsamt. När dessa organiska molekyler redan finns i molnen, tyder det på, att föreningarna skapas relativt lätt. Det verkar således inte vara någon tillfällighet, att jordiskt liv huvudsakligen är uppbyggt av kolväteföreningar.

Resultatet tyder alltså på, att de kemiska betingelserna för liv finns överallt i vår galax, Vintergatan. Att stoffet i dessa moln har betydelse för ska-

panDET av liv på planeter skyllas på att man inom astronomin har en bestämd teori, en bland många, om planeternas skapelse.

Stjärnorna skapades genom att dessa enorma stoff- och gasmoln kondenserades, drar sig samman och blir varmare. Under denna sammandragningsprocess skapas planeterna av de yttre områdena av den krympande gasmassan. Några av vårt solsystems yttre planeter tros bestå av resterna från detta sammantryckta moln, som solsystemet har uppstått ur. Jupiter och t. ex. kometerna består i stor utsträckning av kemiska föreningar, som man har påvisat i gasmassorna mellan stjärnorna.

Förutom i dessa gasmoln har man också i meteoriter funnit kemiska föreningar av stor betydelse. T. ex. har man funnit fettsyror och aminosyror, vilket det sistnämnda är byggstenar i proteiner (äggviteämnen) som vi i stor utsträckning är uppbyggda av. Att de i meteoriterna funna aminosyrorna eventuellt skulle vara rester av liv någon annanstans ifrån är rätt tveklaktigt. Tar man nämligen en del aminosyror från våra proteiner här på jorden, kommer en ganska bestämd uppbyggnad av dessa aminosyror att vara dominerande nämligen den s. k. L-formen. Den andra möjligheten med hänsyn till uppbyggnad är D-formen, och man skulle kunna föreställa sig, att livet i andra stjärnsystem skulle vara baserat på denna variant. I meteoriterna har man emellertid funnit lika många av både L- och D-formen för de enkla aminosyror, och detta nedsätter väsentligt sannolikheten för ett biologiskt ursprung. Det lär nämligen vara ganska omöjligt att basera en komplicerad organism på aminosyror av bägge typer, då alla de biologiska reaktionerna är ytterst specifika och närmast att likna vid ett pussel - en bit passarpå ett bestämt ställe och ändras biten endast lite grann passar den inte in i systemet, som därför inte har användning för den. Är biten en L-aminosyra, räcker det inte om man kommer med en annan av samma aminosyra, som

är i D-form - den passar inte!

Möjligheterna för liv i vårt eget solsystem utanför Jorden är ännu inte helt utredda. Men intelligent liv kan nog idag betraktas som uteslutet. Pälsklädda smådjur lär vi nog heller inte stöta på! Däremot finns det fortfarande en viss möjlighet för lågt stående livsformer, t. ex. tåliga växter och/eller encelliga organismer. Venus tycks i detta sammanhang vara för varmt och Mars för kallt, medan möjligheterna idag tycks vara störst i Jupiters tjocka atmosfär. Slutligen så talar några forskare om livsmöjligheter av enklare former på en av de stora planeternas måne, nämligen Saturnus måne Titan.

FRÅN EN RADIO-ASTRONOMISK SYN-VINKEL:

Den enda möjligheten att här från jorden konstatera liv någon annanstans är att försöka uppfånga signaler utsända från eventuella andra civilisationer.

Det kan för övrigt vara värt en tankeställare att lägga märke till, att medan man inom andra grenar av vetenskapen t. ex. astronomin och biokemin, talar om "liv därute" som varande lägre livsformer, så är saken helt annorlunda bland radioastronomiska exobiologer. Här lyssnar man efter och diskuterar liv i rymden, väl att märka liv på högre eller samma nivå som här på jorden. Man kan ju inte föreställa sig att man mottar radiosignaler från en bakterie eller en alg!

Är det möjligt för oss att komma i kontakt med civilisationer på andra platser i rymden? Tidigare ansåg man möjligheterna vara rätt lovande, vilket bl. a. var orsaken till att ett projekt som Project Ozma snabbt blev realitet. Detta skedde för cirka 15 år sedan under ledning av astronomen Frank Drake och målet med projektet var att uppfånga eventuella intelligenta signaler från rymden. Man undersökte ett antal stjärnor, som man antog kunde ha omkretsande planeter. Man uppfångade dock inga signaler, och liknande senare försök har också varit negativa.

Frågan om kontaktmöjligheter får huvudsakligen avgöras på teoretisk väg än så länge och här har nya övervägningar rätt drastiskt ändrat sannolikheten för kontakt med andra samhällen i rymden.

Man har tidigare gjort noggranna sannolikhetsberäkningar, som gav antalet andra civilisationer till miljoner eller mera - kontaktmöjligheter skulle det således ha funnits gott om. En del faktorer hade man emellertid förbiset vid dessa beräkningar, och efter att t. ex. exobiologen Carl Sagan undersökt dessa faktorer och tagit med dem i beräkningarna, tycktes kontaktmöjligheterna inte längre så stora.

En av Sagan's faktorer är begreppet "teknologisk nivå". Meningen är, att civilisationer som teknologiskt sett är långt mer utvecklade än vi, kommer att ha nått en utveckling, en nivå, som ligger så långt utanför vår förståelse, att vi helt enkelt inte kan tala med dem - och att de helt enkelt inte är intresserade av ett samtal med oss. Sagan sätter gränsen vid 1000 år, varmed han menar att är den främmande civilisationen 1000 år längre kommen än jordens, är kommunikationer mellan dem och oss en direkt omöjlighet.

Vid beräkningar över antalet möjliga civilisationer utgår man grovt sagt från två saker, nämligen antalet civilisationer i Vintergatan skapade per tidsenhet och dessa civilisationers livslängd. Sätter man lång livslängd blir antalet naturligtvis stort, då de gamla civilisationerna består och nya ständigt uppstår. Räknar man emellertid ut livslängden som livslängd för förstående civilisationer, sker ett drastiskt fall i det samlade antalet intressanta planeter. Då vi inte förän under de senaste tjugo åren har haft möjlighet att kontakta andra civilisationer, måste de "intressanta" civilisationer stå på minst samma tekniska nivå som vi.

För ögonblicket befinner sig jorden i ett visst kristillstånd med fara för självförstörelse, ekologiskt eller via atombomber. Civilisationer på nuvaran-

denivå har säkert varit utsatta för liknande problem. I gruppen för möjliga civilisationer kan därför urskönjas tre undergrupper: 1) De, som är mindre utvecklade än vi, 2) De, som befinner sig på vår nivå och överlevde, 3) De, som har kommit mer än 1000 år före oss i utveckling.

Sagan går igenom och räknar genom dessa olika möjligheter och kommer fram till att det i vår galax skulle finnas 1 - EN - annan civilisation, som vi eventuellt skulle kunna komma i kontakt med rent förståelsemässigt. Möjligheterna att stöta på denna enda civilisation eller att den skulle finna oss - är minst sagt små.

Sagan menar därför att det inte kan löna sig att lyssna efter signaler från Vintergatan, utan att man istället bör söka längre ut. Därute finns möjligtvis supercivilisationer, som kan kommunicera från galax till galax.

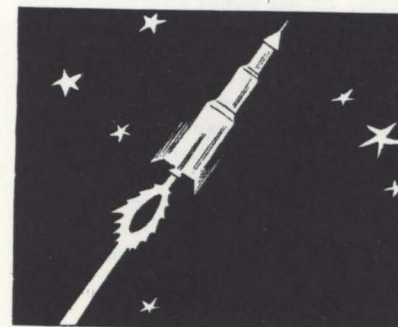
Fortsättning i nästa nummer.

KÄLLA: Ufo-Nyt nr 1 1975

FORTS. FRÅN SID 23 UFO-NYTT USA

Vid korrespondens med Allen Hynek meddelade han SUFORC att fotona från Brownstown inte verkade alltför bra, samt att objektet är mycket stort och suddigt, medan bakgrunden är mycket skarp.

KÄLLA: The Union, 4/2 1975.

BERMUDA-TRIANGELN

B. Tingstedt

Vad döljer sig bakom den gåtfulla Bermudatriangeln? Hur kommer det sig att över 120 flygplan och fartyg spårlost försvunnit i "dödens triangel" - det område som visas på ovanstående karta. En del påstår att flygande tefat ligger bakom de mystiska försvinnandena, men finns det några grunder för dessa påståenden?

Den första rapporten om ett spårlost försvinnande daterar sig tillbaks till januari år 1880. Då gick fartyget Atlanta ett okänt öde till mötes utanför Bermuda med 290 människor ombord. I oktober 1931 försvann det stora engelska passagerarfartyget Stavenger lika spårlost nära Bahamas med 430 människor.

1945 försvann sex flygplan samtidigt från samma plats. Lika oförklarligt och lika spårlost... Det var den 5 december 1945 som fem propellerdrivna torpedflygplan av typ TBM Avenger lämnade basen vid Fort Lauderdale i Florida för en rutinflygning över havet. Planen brukade under dessa turer flyga en triangel: först österut en viss distans, sedan en skarp gir mot norr och till slut en lika skarp gir åt sydväst tillbaka till basen. Piloterna hade gjort exakt denna flygning många gånger förr.

Ett av planen hade två män ombord, de andra fyra hade tre mans besättning. Alla torpedplanen hade perfekt radio- och navigeringsutrustning. Två minuter över två på eftermiddagen startade det första av planen och sex minuter senare

relåg alla fem i luften. De flög i formation och steg fortfarande. Hastigheten var cirka 350 kilometer i timmen.

Klockan 3.45 kom första tecknet på att något var i olag. Vid den tiden borde de fem piloterna normalt bett om landningsinstruktioner. I stället fick flygbasens radiocentral ett märkligt besked från chefen för gruppen: "Jag ser inte land... jag vet inte säkert var vi är... Vi vet inte vår position..." Detta var något otroligt: Hade alla fem navigatörerna helt tappat orienteringen?

Femton minuter senare hörde man piloterna ängsliga och upphetsade diskutera med varandra. Klockan 4.25 kom det sista meddelandet från de olycksdrabbade fem besättningarna: "Vi vet inte var vi är... omkring 225 miles nordost om basen tror vi... det ser ut som om vi är..." Där bröts förbindelsen. Sedan blev allt tyst. En räddningsexpedition i form av en flygbåt med 13 mans besättning sändes ut mot den angivna positionen. Fem minuter senare var även den försvunnen...

Sedan dess har en mängd flygplan och fartyg försvunnit spårlost utan några som helst vrakspillror. Ofta tycks besättningarna helt ha tappat orienteringen och kompasser har snurrat vilt. Man har inte lyckats få så många meddelanden från piloter och fartygskapten som skulle kunna ge en fingervisning om vad som hänt. Ett av de få kom från lyxjakten Witchcraft som försvann med 16 personer ombord på själva julaften 1967. SOS-ropet löd:

"Hjälp oss... kan någon höra oss... vi vet inte vad som händer... vi ser ett starkt ljus åt styrbord... Vad det starka ljuset betydde fick man aldrig veta. Av fartyget återfanns inte minsta spår.

I UFO-Nachrichten nr 177, maj 1971 (sid 1-2) publicerades en artikel under namnet "UFO-Basis vor der Küste Floridas" - en översättning från tidningen Midnight 22/3 1971. Där berättades om att en dr Jonathan Wright (påstådd NASA-fysiker) veckan innan sammankallat Midnights reportrar på ett hotell i

Nassau (huvudstad Bahamas) och avslöjat att UFO:s använder en isolerad ö i Bahamaögruppen som bas för kontroller av amerikanska rymdfärder och som centrum för insamling av "prov" på jordmänniskor.

Wright hade just återkommit från en tre månaders studieresa till de yttre öarna i Bahamaögruppen och påstod sig ha absoluta bevis för att UFO:s periodiskt landar på en obetydlig ö cirka 85 kilometer från Grand Cayman.

Det påstods också att Wright under två år hade deltagit i Colorado-universitetets undersökning åren 1966-68, som ledde till Condon-rapportens publicerande 8 januari 1969. Wright's namn finns dock inte omnämnt i Condon-rapporten, så det är tvivelaktigt om han överhuvudtaget deltog i denna eller ens är NASA-fysiker. Han påstod att lysande föremål observerats under studieresan, men att bevisen ännu inte kunde avslöjas och det har ännu inte skett något offentliggörande.

En mängd teorier om vad som kan ligga bakom dessa mystiska försvinnanden har framförts och vilken av nedanstående som ligger sanningen närmast lämnar vi till läsarna att avgöra:

- a) häftiga och plötsliga oväder kan ha fått flygplan och fartyg att förlisa.
- b) magnetiska abnormiteter kan ha påverkat kompasser och stört radioförbindelser.
- c) ett hål i rymden kan på denna punkt existera, så till vida att en defekt i rum-tiden kan slunga skepp och fartyg bort från jorden.
- d) mystiska kraftfält inom detta område som får flygplan och fartyg att försvinna.
- e) en undervattens UFO-bas som kidnappar fartyg och flygplan ned i djupen för att undersökas.
- f) enorma utomjordiska rymdskepp som kidnappar fartyg och flygplan ut i rymden för att undersökas.
- g) det "kalla kriget" kan ha blivit blodigt allvar i detta område - en främmande jordisk makt skjuter ned flygplan och sänker skepp.

Ufo-nytt USA

Det finns gånger när det är svårt för en människa att få andra människor att tro på vad man sett, speciellt när man är en ung man och har sett ett oidentifierat flygande föremål.

Man kan inte få dem att förstå - och de vill inte se på ens bilder heller.

Åtminstone är detta problemet för 14-åriga David Mahon från Brownstown i Illinois.

På eftermiddagen den 5 januari vandrade David omkring i ett skogsområde på sin fars farm fem kilometer söder om Brownstown med sin kamera och tog bilder på allt som fångade hans intresse.

Ett ljud som lät som "en elektrisk motor" fångade hans uppmärksamhet

och där var det!

"Det var svart och format som ett tefat", säger David. "Och det hade något slags lysande dimma runt kanterna."

"Det kom från sydost mot mig och svävade sedan på kanske 450 meters avstånd och på något avstånd upp. Jag skulle tro att det var omkring 30 meter i diameter och hade en kupol ovanpå; och det fanns några rundaktiga märken i botten som verkade vara en del av maskinen."

Från det att han först såg det tills det försvann i västlig riktning, tog David bilder av uppenbarelsen. Ensam utan andra vittnen vid händelsen, påstår han att föremålet befann sig i området ungefär 45 sekunder innan det för-

svann med hög hastighet.

Han lade inte märke till någon form av liv från föremålet.

"Jag var rädd", säger han. "Jag kunde knappt andas. Och denna delen av upplevelsen är kanske en dröm, men jag tror inte det var det. Jag vet inte hur jag ska beskriva det, men det verkade som om jag lyfte, om ni förstår hur jag menar? Som om jag drogs

mot det och in i det flera meter upp från marken. Jag vet inte hur högt."

"Jag var i ett rum, kanske 1,5 meter i diameter med väggar som liknade skrubbad aluminium. Och på väggarna fanns föremål som liknade kamerallinser med en glöd som kom och gick. Det verkade som om jag var därinne i cirka 25 sekunder. Jag vet faktiskt inte, men innerst inne är jag övertygad om att jag var därinne, och att jag inte kunde röra mig."

David, en åttonde klassens studerande vid Brownstown Junior High School, diskuterade sin upplevelse med grannarna, familjemedlemmarna och sina klasskamrater. Han påstår att hans historia möttes med misstro av

många, men att några tog den på allvar.

Han rapporterade inte händelsen till myndigheterna förrän förra onsdagen (29 jan.) när han fick kopior på bilderna tillbaks från företaget som framkallade filmen.

När han fick fotona sade han sig ha kontaktat Federal Aviation Administration i St. Louis. FFA visade inget intresse och hänvisade honom till Scott

Air Force Base i Belleville. I växeln sade man till honom att han skulle kontakta Southern Illinois University, men SIU visade heller inget intresse.

Hans sista telefonsamtal gick till polishögkvarteret för Illinois State Police i Watson. En konstapel frågade ut honom om observationen och sa att de sedvanliga myndigheterna skulle underrettas och sedan kontakta David.

I lördags hade ännu ingen hört av sig, så han tog med sig bilderna till Leader-Union kontoret.

Medan han redogjorde för sin berättelse där, sade Jim Michels, reporter, till honom att kontakta en professor vid Northwestern University i Evanston,

forts. sid 23

Ufo-nytt Canada

Fall 1:

Ett foto av ett "silverfärgat tefat 60 meter från kant till kant" har överlämnats till the Spectator av en skolpojke från Glendal Drive.

Buddy Thomas, 15 år, säger att han såg det tefats-formade UFO:t medan han gick på Garth Street endast några kvarter hemifrån.

Han använde sin polaroid-kamera för att ta en bild innan föremålet försvann.

Han har letat efter flygande tefat ända sedan början av påsk och detta är hans andra observation.

Buddy är inte precis Tomas Tivlaren när det gäller flygande tefat.

Hans ambition är att vara en ufolog och han tycker att hans snabba kamera-skott och envishet har fört honom ett steg närmare målet.

För att lättare kunna observera himlen, har han läst om UFO:s i Hamiltons referensbibliotek och Terryberry Biblioteket på Mohawk Road West.

Fotot togs med en polaroidkamera och visar ett objekt svävande över kraftledningarna på östra sidan av Garth Street nära Glendal Drive.

Vetenskapsmän vid McMaster University, vilka undersökte fotot igår säger att det inte verkar vara någon förfälskning.

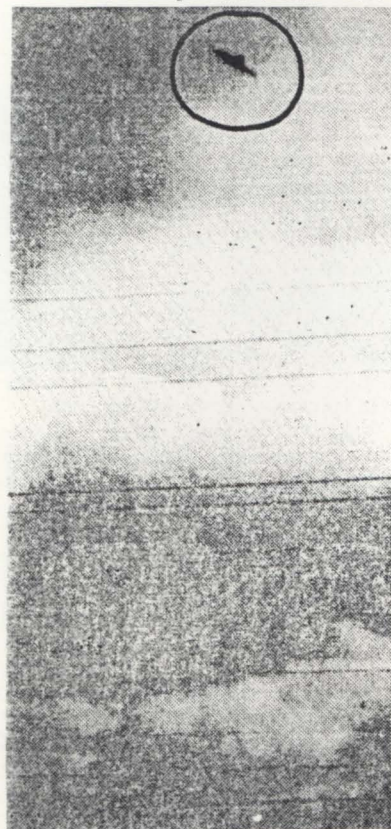
Det skulle kunna vara något sorts rymdskepp, men fotot var inte tillräckligt skarpt för att de skulle kunna vara mer exakta.

Det skulle kunna vara en drake eller något tillverkat föremål sänt upp på

skämt.

De avvisar inte en möjlighet från yttre rymden.

KÄLLA: The Spectator, 27/3 1975.

Fall 2:

Personalen på Spectators fotoavdelning rapporterade i torsdags (20/3) att ett tefats-format föremål fotograferat i tisdags av en 19-årig amatörastronom hade utskjutande delar från kroppen, som liknar ben eller antenner.

Pat McCarthy, en high school student, hade gått till ett stenbrott som inte längre användes för att fotografera fåglar "när jag plötsligt fick syn på ett massivt föremål i skyn."

Jag hade fokuserat kameran på en kvist när jag fick se föremålet zickzacka runt ovanför mig som en geting, sa han vid en intervju. "Jag började knäppa så fort jag kunde."

Par ringde omedelbart till Spectator och ombads att ej ta ur filmen ur kameran. Filmen framkallades senare i tidningens mörkrum.

Var och en av de fyra bilderna förstörades 150 gånger och två tunna utskjutningar upptäcktes.

J. Allen Hynek vid Center for UFO Studies i USA studerade senare bilderna och sa följande:

"Om de är äkta foton - och alla bevis tyder på det - är de bland de bästa som någonsin tagits."

Dr Hynek sa att foton, har en nära likhet med tre UFO-foton tagna i Peru, Australien och Europa, vilka anses vara de mest äkta.

Men han sa att den fjärde bilden, som visade en antennliknande utskjutning från föremålet, hade förbryllat honom.

"Jag har faktiskt aldrig sett något liknande förut," säger han.

"Vi är mitt uppe i något fullständigt nytt - något som jag erkänner är ganska spännande."

Han sa att han ämnar utföra mer detaljerad forskning de närmaste dagarna, vilket kommer att få sin höjdpunkt i vad han förutser att ge 99,9 procents bekräftelse av foton.

"Jag kan aldrig påstå att jag är 100 procent säker för det är helt omöjligt att vara," säger han. "Man kan undersöka ett foto från varje teknisk synvinkel man kan tänka sig och ändå ta fel."

"Dessa," säger han om Waterdown foton, "är antingen de bästa jag någonsin sett eller en magnifik bluff som lurat alla. Jag tror inte att de är bluff. De skulle i så fall inte stått emot så många tester under så lång tid utan att ha avslöjats."

Dr Hynek, som säger att förteckningen över observationer i södra Ontario ska noga gås igenom av myndigheterna, påstår att den slutliga undersökningen av foton kommer att bli en psykologisk.

Han säger att Pat McCarthy, fotografen, och ingen annan har nycklen till svaret.

Doktorn önskar att använda en lögn-detektor som test på Waterdown student.

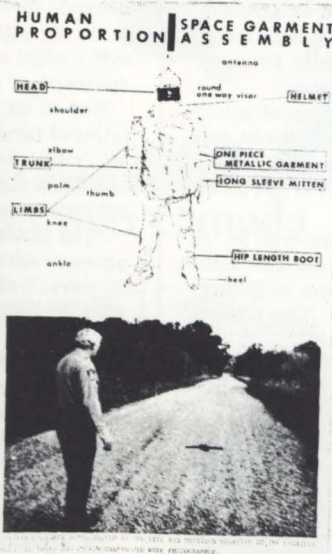
"Om han är villig att genomgå en sådan, så är jag säker på att det skulle vara det slutgiltiga steget," säger han. "Efter det är bevisfaktorn likgiltig, då det blir ett faktum och en statistik."

Dr Hynek bandade utsagon om omständigheterna kring bilderna. Pat påstår att de togs under en utflykt för att fotografera hökar i Waterdown.

Han sa att det faktum att Spectator framkallade filmen och undersökte affären är kanske den mest tillfredställande faktorn av alla.

KÄLLA: The Free Press 21/3 1975
The Spectator 3/4 1975

HUMANOID FOTOGRAFERAD ELLER...?

Abstract

COMPARATIVE KINEMATICAL ANALYSIS

PICTURE	1	2	3	HANDS		LEGS	
				RIGHT	LEFT	RIGHT	LEFT
#1							
#2							
#3							
#4							

Påstådda humanoidobservationer sägs då och då ha ägt rum någonstans i världen och i några enstaka fall har även fotografier tagits. En sådan påstådd observation lär ha ägt rum i Alabama, USA, 1973. Följande analys är utförd av ICUFON, New York, USA, av Colman S. von Keviczky i samarbete med Karl L. Veit i Wiesbaden, Tyskland:

Tid och ort för händelsen:

Onsdagen den 17 oktober 1973, mellan 22.30 och 23.00 lokaltid. Väster om staden Falkville, Alabama, USA.

Ursprung till dokumentationen:

Negativen till original-polaroid-fotona, samt berättelsen som inkom till ICUFON.

Jeffrey Greenshaw, 23 år gammal, var vid sin påtvingade avgång den 15 november 1973 polischef i staden Falkville (1200 invånare). Han var inte helt positivt inställd till UFO-temat. "Jag känner till många berättelser om observationer från hela landet genom mina kollegor. Fram till den aktuella natten hade jag enbart skrattat åt sådana händelser. Sedan jag fick höra om UFO:t bar jag emellertid med mig en polaroid-kamera. Man vet ju inte, vad man kan stöta på."

Greenshaw är en intelligent, nykter och självständig människa, som inte på något sätt ser sig som en "rymdprofet".

1. Omständigheter som rättfärdigar berättelsen.

Händelsen i Falkville, Alabama,

framställer bara en del av den oväntade UFO-aktivitet som ägde rum över en rad amerikanska stater mellan den 12 och 19 oktober 1973. Denna stora aktivitet kan sägas bekräfta händelsen i Alabama.

Egentligen började denna "flap" redan i augusti och fortsatte september och oktober över Mexikanska golfen, Texas och Florida.

Dessa överflygningar verkade ha vissa mål, såsom industrier och oljefält i Texas och Louisiana, samt kustbevakningen inom både marin- och armeenheter.

Följande stater hade också mystiska överflygningar och här följer en lista från söder till norr:

LOUISIANA: 16 oktober i distrikten kring Madison, Jefferson och Highland. Vid en påstådd landning sägs en ko ha blivit dödad.

MISSISSIPPI: 12 oktober över Jackson. Två engelsmän sägs ha blivit ombordtvingade på ett UFO av tre robotar i Pascagoula. 18 oktober sägs ett UFO ha jagat en taxi i Gulfport.

ALABAMA: 17 och 18 oktober observationer kring Pike, Conencuh, Montgomery, Bullock, Martin Lake, Cosa River, Selby, Tuscaloosa, Birmingham, Etowah, Gadsen och Morgan.

GEORGIA: 16 oktober fotograferade en reporter ett UFO i Rome. 17 oktober observerades en metallglänsande varelse i Tifton.

TENNESSEE: 16 oktober observationer i Crestview och Franklin. 16 oktober observationer i Knox. 17 oktober sågs tre UFO:s på en radarskärm i Chattanooga.

OKLAHOMA: 16 oktober observationer i Cushing, Keystone, Damm och Mannford. Ett föremål påstås ha förföljt en farmares bil.

KENTUCKY: 15 och 16 oktober observationer kring Hart och Hardin. Borgmästaren i Mundfordville såg ett föremål landa.

INDIANA: 16 oktober förföljde ett UFO en lastbil i Huntington och obser-

vationer gjordes i Linton. 18 oktober gjordes observationer i Noblesville. 22 oktober observerades två varelser i Hartford City.

WEST VIRGINIA: 18 och 19 oktober observationer i Wheeling.

OHIO: 17 oktober förföljer ett UFO en bil i Greenfield och observationer görs i Lorain. 18 oktober observerades ett moderskepp i Mansfield.

MICHIGAN: 18 oktober gjordes observationer i Manistee och Ohios guvernr och fru gjorde en observation i Ann Arbor.

Observationerna fortsatte sedan kring de stora sjöarna Michigan, Huron och Erie för att fortsätta in i Canada.

För att lugna allmänheten gav amerikanska flygvapnet följande förklaring: Det har under den senaste tiden pågått atmosfäriska tester på stora höjder. Vid närmare betraktelse förklarar emellertid denna öppenhet inga av de observationer, som inkommit till myndigheterna och polisen i de olika staterna.

2. Händelsen vid Falkville.

Vid 22-tiden den 17 oktober 1973 ringde en upprörd dam upp polisen i Falkville: Ett UFO har landat på en äng väster om stan! Polischef Jeffrey Greenshaw klev in i sin bil och for dit, men fann emellertid inget. På hemvägen såg han plötsligt i strålkastarljusets en metallglänsande människolik varelse, som kom emot honom. På avstånd av ungefär 15, 6 och tre meter tog Greenshaw fyra foton av varelsen med sin polaroidkamera. Under tiden hade han stannat bilen och var sysselsatt med att avlägsna pappret från polaroidfotona. När han åter tittade upp, sprang varelsen iväg i motsatt riktning. Han skulle just till att förfölja varelsen, men i upphetsningen åkte bilen ned i diket och när han åter fått kontrollen över bilen var varelsen försvunnen.

3. Analys.

Varelsen:

Humanoiden hade en längd av cirka 1,80 och en slank proportionsenlig mänsklig kroppsbyggnad. Den verkade vara klädd i en glänsande, enhetlig rymddräkt. Huvudet var täckt av en hjälm, från vilken en kort antenn stack ut. Detaljer i ansiktsdragen var på grund av reflexerna från blixtfotona på nära håll inte möjliga att urskilja. Gången var stel och ljudlös. När varelsen sprang iväg, liknade Greenshaw rörelsen vid en pigvins - armarna liggande utefter sidorna. Varelsen tog ungefär 3 meter långa steg och sprang fortare än någon människa som polisen någonsin sett. Under händelsen märktes ingen stämning från varelsen.

Psykologiska aspekter:

a) varelsen reagerade inte för bilens

d) i stället för att gömma sig i skogen bredvid vägen, tog den sin tillflykt till strålkastarljuset och blev stående mitt på vägen.

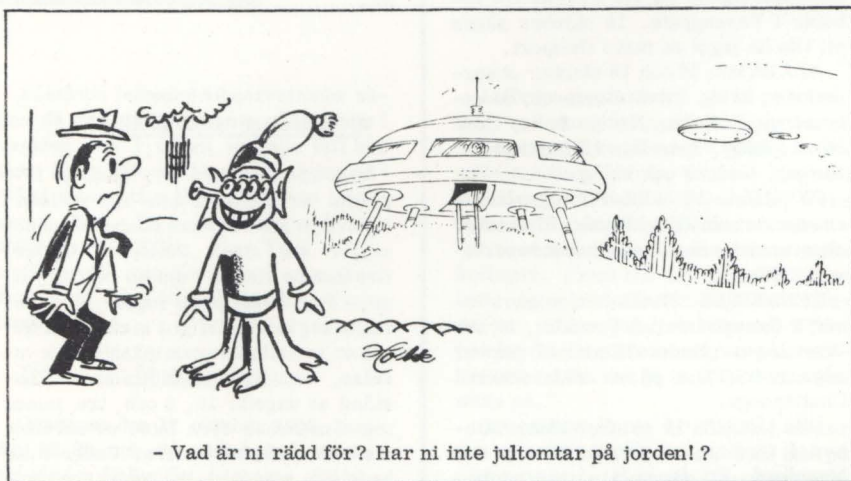
Fototeknisk analys:

Det föreligger inga skäl att tro att gällande foton skulle vara falska. Kornigheten hos negativerna är jämn. Reflexerna av blixtrarna på kroppen understryker de olika avstånden - 15, 6 och 3 meter.

4. Terrorn börjar.

Det är allmänt känt, att icke identifierade amerikanska säkerhetsorganisationer slår till mot individer, som har oantastliga bevis för utomjordiska intelligenser.

Den framtvingade avgången för polischef Jeffrey Greenshaw är rätt uppenbar. Han gav sin berättelse tillsammans

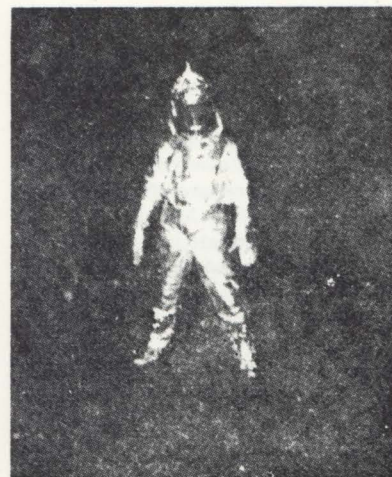

strålkastare och gick obehindrat vidare mot bilen.

b) ingen som helst reaktion märktes när blixtrarna brann av mot varelsen.

c) "roboten" vände tillbaks medan polisen plockade med foton.

med foton av främlingen till nyhetsmedia och press, med anmärkningen att detta inte kan identifieras som något jordiskt. Terroraktionerna som sedan startade för att framtvinga Greenshaws avgång blir utan paralleller:

Aktion 1:

Den 19 oktober 1973 började den förberedande hjärntvätten, i vilken telefonsamtal och brev ingick, i vilka han kallades inbillningssjuk, sinnessjuk, svinflare, idiot och andra skymford!

Aktion 2:

Den 21 oktober blev han hotad till livet genom ett attentat: bilmotorn exploderade!

Aktion 3:

Den 23 oktober gick familjelivet fullständigt i kras. Hans fru lämnade honom och framtvingade skillsmässa.

Aktion 4:

Vid ett försök att förstöra hans negativ och dokumentation, brann den 4 november hans husvagn upp och totalförstördes.

Aktion 5:

Den 14 november fäste man hans egen "dödsruna" vid vindrutetorkarna på bilen!

Aktion 6:

Den 15 november tvingade stadsförvaltningen honom till att avgå. I pressen sades det att hans avgång knappast hade något med det förflutna att göra.

KOMMENTAR:

a) mannen har tydligen sett och fotograferat en varelse.

b) varelsen har fullt mänskliga proportioner, vilket gör att en jordisk möjlighet ej kan uteslutas.

c) ovanstående foton visar en helt vanlig människa klädd i en slags branddräkt, som reflekterar 90 % av all strålning, med fötterna och hjälmen klädd med aluminiumfolie. Likheter med de tagna foton är uppenbara.

d) risken att Greenshaw blivit utsatt för en komplott är mycket stora. Den anonyma damen som ringde kan ha varit del i denna, för att locka ut Greenshaw till observationsplatsen. Varelsen kan därför ha varit en utklädd människa som lurat Greenshaw och åstakommit stora rubriker världen över. Den pigvinliknande gången bör inte ha varit alltför svår att åstakomma och att varelsen tog 3 meter långa kliv kan ha varit en felbedömning från polisens sida.

e) möjligheten för en utomjordisk människa eller robot kvarstår dock, men bevis härfor saknas.

KÄLLA: UFO-Nachrichten nov. 1974
UFO-Nyt nr 4/75

Rapportöversikt

HAVERÖ, 30/4 1975

Nu har det hänt igen att en rymdfarkost, ett så kallat flygande tefat har dykt upp i våra trakter. Det var i Sätters by i Haverö i västra Medelpad som tre personer såg ett stort rymdföremål häromdagen och enligt fröken Nelly Forsberg i Säter hade tefatet kommit in efter kraftledningsgatan och stannat upp i Säter. När det stod stilla på ganska låg höjd över byn så strålade det i de allra som grannaste färger och skiftningar och rymdfarkosten hade det karaktäristiska flata formatet som just ett tefat.

Eftersom det var tre haveröbor som såg farkosten samtidigt så råder det heller ingen tvekan om dess existens, sen får "tefatens tvivlare" säga vad de vill, intygar haveröborna för Dagbladet.

Några passagerare syntes inte till i rymdfarkosten, men bli inte förvånade om det snart stiger ur en "rymdmänniska" och börjar spatsera omkring i Medelpad. (Dagbladet, 2/5 1975)

LUNGSUND, 2/5 1975

Ett egendomligt himlafenomen uppmärksammades på fredagskvällen av bl. a. kyrkoherde Sven Rödger i Lungsund. Kyrkoherde Rödger var ute och rastade sin hund vid 22.30-tiden då han plötsligt fick se hur himlen lystes upp av ett vitt sken av ungefär månens storlek.

Föremålet efterlämnade inte några som helst gnistor, endast en något avsmalnande ljusstrimma. Den månliknande tingesten passerade på en höjd av 45 grader räknat från zenit och med rikning norröver. Från kyrkoherde Rödgers iakttagelsepunkt passerade ljusfenomenet från söder över Lungsunds kyrka och försvann norrut.

Rödger beräknade sin iakttagelse till cirka fem sekunder. Kyrkoherden har själv många gånger sett meteorfall och även satelliter men denna gång säger Rödger, var det inte fråga om något sådant. Det helt klara vita skenet styrker också den teorin att det inte rör sig om meteorfall. Ytterligare storforsbor har iakttagit skenet och samma gäller andra platser i länet bl. a. i Skoghall.

(Karlskoga Tidning, 5/5 1975)

HÅBOL, 5-6/5 1975

Ordentligt uppskräddad blev en familj från Håbol utanför Dals Ed natten till tisdag. Familjen, bestående av fem personer, såg ett lysande föremål som kretsade över deras bostad. Familjen blev så uppskrämd att den åkte in till Dals Ed och larmade polisen. När polisen åkte ut till Håbol så sågs dock inget lysande föremål.

Det var vid 24-tiden som familjen uppmärksammade det lysande föremålet som kom strykande över trädkropparna. Föremålet försvann men kom tillbaka igen. Familjen gick då upp och klädde sig och en del av familjen tog sin tillflykt till bilen.

Frun i huset stannade dock kvar och fick se föremålet komma tillbaka en gång till och försvinna men sedan kom det tillbaka igen och såg då ut att ramma huset, men det försvann även den gången. Familjen hade nu blivit ganska skräddad.

Under natten togs kontakt med Torslanda för att efterhöra om det kunde röra sig om något flygplan, men något sådant fanns inte i trakten. Inte heller rörde det sig om något norskt flygplan. Någon naturlig förklaring finns inte men myndigheter som polisen kontaktat kan tänka sig att det rör sig om någon ballong av något slag.

Enligt familjen så var det endast föremålet som var upplyst. Det förekom ingen strålning.

(Värmlands Folkblad, 7/5 1975)

MUNKEDAL, 5/5 1975

Samma kväll som några håbolsbor i Dalsland observerade något som kunde vara flygande tefat kunde en munkedalsbo se ett underligt himlafenomen från sin bostad. Det är Olle Karlsson, Lyckevägen 10, Munkedal som någon gång kring kl. 22.30-22.45 i måndags såg något som närmast liknade ett långsamt stjärnfall. Han stod i trädgården när han fick se ett lysande ljus vandra långsamt över himlen från norr mot söder. Rörelsen var mycket långsam och ljuset gick i sick-sack. Då och då stannade det upp någon sekund. Olle Karlsson kunde följa fenomenet i ungefär en halv minut. Han anser det ganska klart att det inte kunde vara ett stjärnfall, men någon förklaring på vad det verkligen var fråga om kan han inte tänka sig.

(Bohuslänningen, 10/5 1975)

HEDEMORA, 27/5 1975

Vad var det man såg, en rymdfarkost eller vad? Flera personer såg vid 20-tiden på tisdagskvällen ett "mystiskt" ljusfenomen på himlen i hedemoratrakten. Två personer vid Hamreängarna utanför Hedemora iakttog tydligt ett gulrött eldsken - en ljusprick - som förflyttade sig relativt snabbt norrut på himlen och försvann ur sikte över Hamreberget. Ljusfenomenet syntes mycket tydligt mot ett par mörka moln på kvällen. Det mystiska var att inte det hördes ett minsta ljud från tingesten. Att det inte rörde sig om ett vanligt flygplan var iakttagarna helt på det klara med.

(Falu-Kuriren, 29/5 1975)

LJUSDAL, 29/5 1975

Vad var det för himlafenomen som på torsdagsnatten kunde observeras i Ljusdals-trakten?

Vid 23.30-tiden på torsdagskvällen observerade militär personal vid Nore Camping ett starkt ljussken som rörde sig över himlen i väst-östlig riktning. Efter en stund, i höjd med centralorten, ändrade ljusskenet riktning och vek av i en bäge över centralorten och fortsatte sedan i öst-västlig riktning.

Det var ett mycket kraftigt ljussken och iakttagare uppskattar dess storlek till en dubbel stjärnas. Till en början misstänkte man att det var en satellit men när den plötsligt ändrade bana fick den teorin avskrivs. Ljusskenet kunde iaktas i en dryg timmes tid.

LJP har sökt att få en förklaring till himlafenomenet men de tillfrågade står helt frågande till det inträffade. Några flygplan var inte i farten över Ljusdalsbygden under kvälls- och nattimmarna.

(Ljusdals-Posten, 30/5 1975)

SKÄNNINGE, 4/6 1975

-Dom var tre till antalet, samtliga silverfärgade och cigarrformade. Själv har jag aldrig sett någon "flygande cigarr" eller "flygande tefat" så inte vet jag om det var sådana. Men ett flygplan har jag lärt mig hur det ser ut. Och det var det defenitivt inte!

Maskinist Holger Lindén, 65, från Skänninge, observerade på onsdagseftermiddagen tre mystiska föremål på himlen över Skänninge. De ljudlöst framilande föremålen passerade under några sekunder från sydväst mot nordost.

-Ett av föremålen såg ut att ligga före de andra två som flög i bredd, berättar Holger Lindén. De verkade, från det håll jag såg dem, likna cigarrer eller rör som flög fram "på tvären" med hög hastighet.

Holger Lindén vet själv inte vad det var han såg - och allt var över på bara några sekunder.

-Men de verkade gå på rätt låg höjd. Och hade det inte varit för de mörka åskmolnen i bakgrunden så hade jag troligen aldrig sett dem, säger han.

I dag har Holger Lindén "lämnat över" fallet till riksorganisationen UFO-Sverige utanför Skänninge, en organisation som försöker påvisa existensen av UFO:s (oidentifierade flygande föremål). Organisationsordföranden, Carl-Axel Jonzon, är inte överraskad av observationen:

-Häromdagen observerade jag själv ett diskusformat UFO strax utanför Vikingstad - så överhuvud taget tycks UFO:s just nu vara rätt så aktiva över västra länsdelen. (Motala Tidning, 5/6 1975)

LYCKSELE, 8/6 1975

Ett mystiskt föremål som kom svävande mot den bil som makarna Kristina och Thorvald Domej, Ruskträsk, Lycksele, färdades i, syntes över Lyckseletrakten på söndagsaftonen.

Det var vid 16-tiden som makarna Domej kom körande efter vägen från Åsele till Lycksele, när dom plötsligt upptäckte ett gråaktigt runt föremål komma skevande i vägens längdriktning mot deras bil.

Det tycktes som om föremålet skulle träffa bilen, och fru Domej kröp ihop så gott hon kunde.

-Jag hann bara tänka "skall jag dö på detta sätt", berättar Thorvald Domej. Föremålet susade förbi bilen och försvann bakom den tjocka granskogen. Domej stannade för att undersöka området men kunde inte se någon skymt av föremålet. Allt gick på några sekunder.

(Västerbottens Folkblad, 11/6 1975)

KÅLLERSTAD, 20/6 1975

Finns det en naturlig förklaring till det ljusfenomen - ett lysande klot - som fru Tyra Pettersson från Smålandsstenar på midsommarafton såg och upplevde ute vid familjens sommarstuga vid Flaten i Kållerstad. Hon berättar:

-Vid halv-elva-tiden på kvällen befann jag mig ute på gårdsplanen vid sommarstugan, då jag plötsligt upptäckte ett starkt ljussken mellan trädkropparna. Först tänkte jag att det rörde sig om ett stjärnfall, men fann att skenet var alldeles för starkt för att härröra från ett sådant.

-Detta stärktes ytterligare när jag fick se ett lysande klot helt ljudlöst komma svävande på himlen på relativt låg höjd. Inte i höjd med stjärnhimlen och inte heller på den höjd trafikplanen brukar hålla sig på.

-Det märkligaste var att klotet inte dalade neråt utan i en bana i jämn hastighet och på jämn höjd passerade på himlen för att efter uppskattningsvis en halv minut

åter försvinna bakom trädkropparna.

-Jag ropade efter min man för att han skulle komma ut, men han hörde mig tyvärr inte. Så jag var ensam om min upplevelse och det vore naturligtvis mycket intressant att få veta om någon annan vid Flaten denna midsommarafton också sett ett lysande klot.

-Intressant vore också att få reda på om det finns en förklaring på vad det var för något ljusfenomen jag såg. Jag har aldrig sett något liknande på himlen, berättar fru Pettersson.

Frågan är alltså om någon vid Flaten på midsommaraftonen också haft samma upplevelse som fru Pettersson från Smålandsstenar och om det finns en förklaring till fenomenet.

(Värnamo Nyheter, 24/6 1975)

BOR, ANDERSTORP, GISLAVED, VÄRNAMO, FRYELE, 20/6 1975

Utanför Bor iakttog Karin och Berton Sköld himlafenomenet. Karin Sköld berättar:

-Jag och min man tog en promenad på kvällen midsommarafton. När vi passerade viadukten över järnvägen uppenbarade sig plötsligt ett starkt ljussken. Det var klart väder och vi hade fri sikt så vi kunde mycket noga studera fenomenet. Ett mycket stort klot med gulvit stark färg närmade sig från norr med jämn hastighet. Först trodde vi att det var något fyrverkeri men efter några sekunder såg vi att det rörde sig om något helt annat. Ljudlöst gled skenet fram och passerade över våra huvuden. I 20-25 sekunder studerade vi skenet som sedan nådde sin kulmen i en explosion. Klotet splittrades i små kulor som ett tag lyste upp himlen innan de upplöstes i tomma intet.

I Anderstorp gjorde två damer, som vill vara anonyma, en ganska ingående iakttagelse av ett mystiskt himlafenomen.

-Vi såg ett stort lysande föremål över hustaken. Det gick inte särskilt fort. Sedan föremålet passerat över oss kunde vi urskilja ett slags väsende och när det kom längre bort mot Gnosjöhållet såg man att det stack ut något som liknade spröt och det kom ett starkt sken från dessa.

En av damerna blev nästan chockad av upplevelsen. Det rapporterades också att en man gjort liknande iakttagelser på denna plats bara några dagar tidigare.

Fru Margit Andersson, Gislaved, berättar om sin iakttagelse ungefär vid samma tid den aktuella kvällen, utmed vägen Vessigebro-Smålandsstenar.

-Jag fick se ett stort lysande klot passera i en båge alldeles över trädkropparna. Min man, som körde bilen, trodde att det var en meteor. Vi förmodar att det är samma sak som sågs i Kållerstad. Vi undrar vad det kan vara, det såg så mystiskt ut.

Även i Värnamo har observationer gjorts bl.a. av fru Margareta Dahlstrand och hennes svägerska.

-Vi promenerade vid Folkets Park då vi fick syn på ett lysande föremål på himlen. Det var ljus, nästan vitt till färgen med ett blått sken omkring. Det gick mycket lågt och ljudlöst innan det till slut försvann mot sydost.

Från Fryele rapporteras det om himlafenomenet av kyrkoadjunkt Sölve Hjalmarsson:

-Jag och några släktingar blev vittne till himlafenomenet. Först trodde vi att det var någon slags raket. Ljuset förflyttade sig sakta över himlavalvet. Det såg ut som om en stor stjärna med ett blått skimmer omkring. Vi studerade föremålet en stund innan det försvann i tomma intet, till slut.

(Värnamo Nyheter, 26/6 1975)

GNOSJÖ, 22/6 1975

Sigvard Johansson, Hornabo, Gnosjö, berättar så här:

-Det var i söndags kväll vid halv-elva-tiden som jag och tre vänner var ute och promenerade. Då fick vi se ett ljusklot som kom i en flack bana på himlavalvet. Det varade bara några ögonblick, sedan verkade det explodera och brinna upp.

-Nej, jag tror inte det var något främmande rymdskepp. Snarare verkade det vara någon del från en satellit som kom in i atmosfären och brann upp.

(Värnamo Nyheter, 26/6 1975)

GÄVLE, 23/6 1975

Har sommarvärmen lockat hit besökare från andra planeter? Flera människor såg på måndagskvällen ett mystiskt föremål över havet ut mot Eggegrund.

-Vi ser något slags föremål härifrån, berättar fyrvaktare Bertil Wahllund på Eggegrunds fyr. Det är en lång smal ljuskropp och ljuset går ned i en V-formad båge på undersidan. Vi har iakttagit det i flera timmar, men vi har ingen aning om vad det kan vara.

(Arbetsbladet, 26/6 1975)

STORA SKEDI, 26/6 1975

Sent på torsdagskvällen observerades ett starkt lysande klotformat föremål på himlen i Stora Skedi. Ann-Marie Bastmark är en av dem som stod ute och följde "skådespelet". Hon berättar:

-Klotet kom närmare. Det starka ljuset på himlen var kvar säkert fem minuter, innan det plötsligt försvann. Det kändes faktiskt lite obehagligt.

(Falu-Kuriren, 28/6 1975)

FÄRÖ, 11/7 1975

Från Färö rapporteras ett himlafenomen på fredagskvällen. Det är Greger Thörnholm som berättar att han under tio minuter såg ett klart lysande föremål på himlen - det lyste lika klart som polstjärnan - som rörde sig i horisontalldet.

Fenomenet uppträdde mellan 22.55 och 23.05. Greger Thörnholm väntade sedan en dryg timme men såg inget mera.

Det märkliga är att jag såg ett exakt likadant fenomen på samma plats för två år sedan. Det var den 23 juli 1973, berättar Greger Thörnholm för GT.

(Gotlänningen, 14/7 1975)

FORTS. FRÅN SID 2
REDAKTIONELLT

ningen medför detta en ökad kostnad.

Angående exakt prenumerationsantal för 1975 ber vi att få återkomma i UFO-Rapport nr 1/76 som beräknas komma ut omkring den 15 februari. Vi får därför redan nu passa på att önska GOD JUL och GOTT NYTT ÅR tills vi hörs igen.

Så en sak till; om ni flyttar glöm inte att meddela oss er nya adress.

RED.

FORTS. FRÅN SID 11
UFO-NYTT USA

som samlar data angående UFO-observationer.

Och det hela började ordna upp sig. Ynglingen påstod sig ha talat i telefon med dr. Allen Hynek i söndags.

SPECIALERBJUDANDE!

George Adamski har i sin tredje bok satt in UFO-saken i ett större sammanhang: vad innebär besöken från rymden för vår värld och vår världsbild?

"MOT NYA HORISONTER"

Pris 30:-, ordinarie pris 37:-.

Intresserad av parapsykologi, spiritism och ockultism? Då måste du läsa Thor-Leif Dahnielsons bok:

"SANNINGEN OM DET ÖVERNATURLIGA"

Den presenterar en ny teori om vad som är orsaken bakom spökerier, parapsykologiska fenomen m.m.

Pris 21:-, ordinarie pris 29:50.

Beställ direkt från:

WALDIA FÖRLAG
Box 35, 571 00 Nässjö.

Professorn frågade ut unge Mahon och bad honom sända kopior av fotona och lovade att kontakta honom vidare om fotona visade sig vara av något värde.
forts. sid 7

GLÖM INTE ATT I GOD TID PRENUMERERA FÖR 1976, SÅ ATT DU INTE MISSAR FÖRSTA NUMRET!!!

ANVÄND MEDFÖLJANDE INBETALNINGSKORT OCH GLÖM EJ ATT SKRIVA PÅ NAMN OCH ADRESS. DET HAR ETT FLERTAL GÅNGER KOMMIT INBETALNINGSKORT UTAN NAMN OCH DÅ ÄR DET INTE LÄTT ATT VETA VEM ATT SKICKA TIDNINGEN TILL!

Sven Magnusson har samlat sina UFO-artiklar till en fackbok för tefatsbitna, saklig, kritisk, informativ (även ny-skrivna avsnitt).

Läs om Condonrapporten och kritiken mot den, om professor Hyneks uppfattning, om tefatslandningar och humanoider, om s.k. kontaktade!

"FLYGANDE TEFAT"...
VAD SÄGER VETENSKAPEN?

I bokhandeln eller direkt från

Zindermans förlag

Box 310, 401 25 Göteborg 1
Ca-pris 45:- inkl. moms inb.

"FLYGANDE TEFAT"...vad säger vetenskapen?

Av Sven Magnusson

Recension B. Tingstedt

För några månader sedan utkom en ny bok på den svenska UFO-marknaden. Författare till denna var livsåskådningsstidskriften Sökarens redaktör Sven Magnusson. Boken är utgiven på Zindermans och inbunden på 182 sidor kostar den cirka 45:- kr.

I boken försöker Magnusson sammanfatta vad olika auktoriteter inom olika vetenskapsgrenar sagt om UFO-fenomenet och har härvid avslöjat att vetenskapsmännen är uppdelade i olika läger från de fanatiskt avvisande till de som helhjärtat satsar på forskning kring fenomenet.

I ett kapitel, för övrigt ett av de bästa, behandlar författaren professor J. Allen Hynek genom en egen intervju och genom att hänvisa till boken "The UFO Experience". Den så mycket omtalade Condonrapporten tas upp till granskning

och en hel del fall behandlas. I kapitlet "Lunatic fringe" - dårarna - går han till hårt angrepp mot bl.a. George Adamski och visar hur många gjort "business" av sina upplevelser, vilka han i Adamskis fall dock inte kan motbevisa - i varje fall inte den första kontakten i öknen och den första färden.

Materialet som boken är sammansatt av, utgörs nästan helt och hållet av artiklar som under årens lopp varit publicerade i Sökaren. I inledningen av boken erkänner Sven Magnusson att han inte är någon "expert på UFO:s" och att han aldrig trängt djupt in i ämnet. Trots detta och att boken inte kommer med nya spekulationer ger den en intressant överblick över vad vetenskapen säger och olika aspekter av UFO-fenomenet.

Magnusson har en öppen och anspråkslös attityd - på vissa ställen nästan lite skämtsam. Han erinrar oss om att vår kunskap om bl.a. UFO är som en droppe i havet, vilket förmodligen är lika sant som det är sagt.